

Velobici 2024. Dimarts, 7 de maig

Segona ruta. El migjorn de Menorca

Hola a tots, continuem amb la crònica B del dimarts.

Tot va començar ahir, com sempre a les vuit del matí. Hi ha molta il·lusió. Avui dormim a fora i tots portem les bosses amb el necessari per passar la nit.

Els alumnes del Quadrado ens han explicat:

Els sectors productius de Menorca, el turisme. Els barrancs del sud de Menorca i el seu ecosistema. La flora i la fauna de Menorca. Jocs populars. Com sempre ho fan molt bé.

Un cop revisades les bicicletes marxem cap al Camí Vell. És un camí rural que ens permet anar una mica tranquils amb el tema trànsit. Encara que haguem donat les indicacions oportunes per a circular en carretera, alguns continuen essent "almas llibres". Aquest camí ens du fins a Cala Galdana, on esmorzem i de nou ens trobem amb IB3, que per segona vegada ens volen entrevistar (aquesta vegada sortirem a la secció de successos, o potser a la de la premsa rosa). 🤔 Un grup d'alumnes colomenques han tingut temps de demanar una ració de braves a primera línia de mar de Menorca i n'han pagat la novatada. En aquests moments ens arriba una mala notícia: tenim una baixa important. En Jordi Badia ens abandona per lesió. La rereguarda queda descoberta, haurem d'omplir el forat.

Aquí tempegem aquells alumnes que van més justos, ja que estarem tres o quatre hores sense el cotxe de suport. Tots volen continuar. Que trempats!!! Arrenquem tot sortint de la urbanització escales amunt i bicicleta en mà anem a buscar Cala Mitjana (que hi passem pel costat i ni la veiem tot i que diuen que és molt bonica, o com diuen aquí, molt polida).

Quatre quilòmetres més enllà tenim Trebalúger, per accedir a la platja ens trobem amb un desnivell negatiu sobtat i totalment impracticable en bicicleta. Sort que a baix els primers en arribar van ajudar a tots els altres a baixar les bicicletes. Aquí alguns tenim temps de fer una calada i els altres, mentres s'ho pensen, ja senten les ordres de partir. L'aigua està molt freda, però això als velobicis no els atura; bé a alguns sí i es queden a la sorra esperant.

Partim, i mentre els primers ja fa temps que han marxat, els últims encara s'estan traient la sorra dels dits dels peus.

S'està fent tard i creixen els dubtes de veure on dinarem, sobretot perquè entremig hi ha alguna averia seriosa que ens fa decidir dinar a Cala Fustam. Un dinar llampec, i marxem altre cop.

Passem per Cala Escorxada...gairebé ni la veiem i agafem direcció a Binigaus. Els menorquins han comprovat que a causa dels temporals d'aquest any, han perdut la platja i no es podran banyar. Els hotelers estan que trinen.

A Binigaus fem una parada (avituallament líquid) però alguns aprofiten l'avinentesa per agafar-ne més del que els hi pertoca, deixant sense l'estimat aquariu a d'altres ciclistes molt necessitats d'energia i sucres. Comportament per aquests: 0%

Partim de nou pel passeig en direcció Son Bou. Ja estem més a prop del nostre objectiu però, encara ens queda travessar es Prat de Son Bou, i algunes truges ens assalten a mig camí. No sabem qui fa més por, si les truges o els alumnes cridant, tot i que hem demanat silenci i tranquil·litat per no espantar el bestiar. Un repte ens espera en aquesta part del camí, una passera enfangada posarà a prova les habilitats dels velobicis. Tot i que no és difícil, algú ha acabat amb els peus ben enfangats.

Després, encara ens queden algunes rampes més amb molta pedra, que posaran de nou a prova les nostres velos i que alguna no supera i caldrà retirar. Donem quatre instruccions per anar per la carretera fins al càmping. Tot i que són molt clares, si la carretera és ampla sembla que no sabem circular, l'ocupem tota i som els amos...amb el perill que això comporta.

Finalment arribem al càmping, són les 18:27 i ens espera un bon

berenar. Hi ha molta gana i el pot de kg de Nutella ha volat ràpidament. Els entrepans de pernil dolç són més difícils de vendre. Comencen els nervis per saber el repartiment de les cabanes i les tendes Safari.

El repartiment ha estat ben rebut, i comença el torn de dutxes i competicions esportives.

Hem escoltat moltes queixes de cansament al llarg del dia però, la dutxa del càmping els ha revifat...pàdel, futbol, bàsquet...15 anys...quien los pillara!

A les 21:03 el sopar és a taula i tothom ha menjat el que ha volgut (del que hi havia). "la notisia de LA HORA DEL SIERRE a las 23:00h" no ha estat ben rebuda, es pensen que estem fent broma però, compartim el càmping amb altres turistes i hem de respectar el descans de tothom (no sabem si això s'ha entès prou...demà us explicarem). BONA NIT...o no.

Salut per tothom
Equip Velo-bici 24